

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 20 til den 27 dennes födde 4 Goffe-barn: Wigde Gällgjutaren, Måster Peter Borgström och Jungfrun, Barbara Engaren, Enrollerade Sjömannen, Hans Hellström och Pigan, Ingrid Jonsdotter: Döde Järndragaren, Bengt Wetterborgs hustru, Maria Ekelund, af hetsig feber, Jungfru Anna Catharina Hell, af bröstvärk, och 2 barn af ofönd sjukdom och slag.

I Tyska Församlingen dödt 1 barn:

I Kronhus Församlingen födde 4 barn: Döde Dragonen, Hans Koberg, af svullnad i halsen, Soldat-hustrun, Greta Lisa Björkquist, af slag, Soldaten, Nils Gullberg, af fläckfeber, och 2 barn af koppor och slag.

Rundgörelser.

Den 2 November försäljas på Stadens Auctionskammare Bakaren Bergrens i tionde torsten No 31 och 32 på Torggatan belägna 2 ödetomter.

På Konungs-gatan, hos Herr Auditeuren Barkenbom är at hyra en kammare med spis; så ock wind. Utomdes en kammare med menbler.

Jordegumman, Madame Anna Nyström från Stockholm, har nyligen kommet hit till Staden, och bor på Gåstgifware-gården, hvarom mer härnäst.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 6 November 1762.

Dröm.

Jag wet ej, huru länge jag sofwet, när jag besan mig wid et palats, hwars like jag aldrig sedt. En obekant alfwarsam man berättade mig, at wår gamla hedecliga mor Fru Svea bodde där, och rådde mig at gå in. Jag undandrog mig under förewändning, at min föra mor wore sysslosadt, och hade kanske mycket bekymmer. Det är sant, swarade han, men det är mer än illa, at man ej känner des sin nelag: gåt in, och du skal få se, huru wäntigt hon skal mottaga dig. Jag war i en blödig rörelse; swarade likwäl: jag ser, hon bor wäl, och hånnes palats har et wackert anseende; jag wil på intet sätt oroa hånne. Men han war trägen, och jag beslöt omsider at följa honom. Dörren öppnades, jag förundrade mig öfwer mycket, men mest at jag blifwet i hastighet förwandlad i en liten goffe. Guman satt wid et bord, och hånnes upsyn, då jag steg in, war sådan, at hon

trängde sig igenom mit innersta. God morgon, min lille, sade hon, huru står til? Jag såg fram i hennes armar, och kunde ej säga et ord, ehuru jag beredt mig därpå. Den söta gumman måtte mig med sina wänliga ögon från hufvudet til fötterna, under det hon några gånger sade: stac får liten. Hon frågade mig åter mycket käriligen, huru det stod til: och om jag wille någon ting? Swarpå jag swarade, at det stode wäl til, och jag wore nögd at glädja mig af hennes wälmåga och kärlek. Hwad roar du dig med, min lille? frågade hon widare. Jo, min söta mor, jag hittar ån på et och ån på annat. Hwad för något? fortsfor hon: jo sade jag: undertiden sköter jag mine spåde bröder, undertiden leker jag med mine jämnårige. Säg mig, huru leken i då, mina små barn? Åter swarade jag: wi springe omkring i kullarne, wi hafwe gjort oss små spadar, och wår förnåmsta ro är, at sätta små tråd-stammar, plantera fruktkårnor, och så frön, mellan det wi lære wåra minsta syskon at låsa. Men sade jag, min söta mor, wil hon icke lofwa oss, at få löpa omkring och leka? Wi skole samnerligen ej wåra wanartiger utan winlågga oss, at wisa all den kärlek och lydna, som wi äre skyldige en så god åldermor. Jag tyckte, at den wälsignade gumman med et det behageligaste löje reste sig up, och gick at dören. Jag fölgde hånne ut på platsen, där det sågnade mig, at igenfinna åtskillige mine wänner, hwilke alle förekommo mig åfwen som jag

jag, såsom små goffar: hon talade til den mannen, som låckat mig in i palatset: hör, sade hon, låt barnen leka så godt de wilja; och se til, at ingen hindrar dem. Jag tycker, at desse små med sina lek-don, wilja utgåra en liten fläck; se på den där med sin plog, fattig liten, den andre med sin lille spåde: ån den med de små pappers-strutarne: jag tror, han har frön: och den där borta med sina wedtrån och stickor: det skal wäl wåra byggnings-wirke på deras wis. Staccare mine små goffar! Mine små ungar, hwad wiljen i göra med alla edra leksaker? Wi swarade: käraste mor, så wi där borta i kullen slå oss i hop til et åker-sällskap, kanske wi kunde göra den där kullen til en kund. Härwid log gumman och sade: mine små! Jo men skolen i så roa er, låt se at i förlikens; och jag skal nog säga at mine wårne söner, at de skola förbjuda folk at oroa eder, eller hindra edre lekar; låt mig se, at i skaffen dryge kölar och tjocka masttrån (hår log den wälsignade gumman) jag skal wäl, når jag ser mit tilfålle, gifwa er leksaker, warer snålla barn och lydiga, så at jag kan hafwa hugnad af eder. Om i underfundom wiljen berättat mig, huru i leken, så skal jag roa mig at edra berättelser. När nu wäl, mina små barn: jag går til mina syskon igen; leker i och förlikens.

Hwad tycker du nu, sade min befordrare, ångrar dig, at du gick in til en så kär mor? Nej, swarade jag, aldrig har jag waret nögdare.

Jag tackar vändeligen för besväret. Kom nu, sade han, med dit sällskap, låt se, huru det går. Vi wore någre stycken gossar, som började leken; men innan vi weste et ord af, kommo åtskillige hurtige karlar, och sägo på oss. Vi hölle up med vår ro, då min wördige ledare sade: mine små bröder, blifwer wid at roa et försäkrade, at desse edre wuorne bröder stå här, för at hjelpa och upmuntra eder. Desse befråstade hwad han sade, och då wi därpå skulle wältra bort en sten, som låg oss i wägen, men oss kade ej med honom, kom en armstarker karl, och med löje sade: wänter, mine bröder, låter mig fatta i et tag, som öfvergår edra krafter; han gjorde, hwad wi önskade; en annan kom, och gaf oss några frön at så: med et ord, alle hade lust at befördra leken. Jag såg et annat sällskap litet ifrån oss, och åter et annat på annat håll. Vi ginge til dem, och de gingo til oss; wi wore bröder, men at så mycket mer förbinda oss med hwar annan, drucke wi ännu bror-skål af en klar förbiflytande bäck, och önskade wår kära mor all wälmåga. Jag såg då och då, at de wuorne bröderne gingo in och ut i palatset; men ingen af oss frågade därest, widare än när de hade tid at komma til oss, och se huru wi roade oss, då de ofta hade små lekfater, at därmed upmuntra oss.

Jag tyckte härwid, at fullen började grönskas, blomstras och blifwa frukt-rik. Foglarne söngo bland upqwistade buskar, och wi grepe hwar-

an

annan i händerna, dansade och sönge: wåre små bröder började jostra omkring; och ehuru en och annan kom, och wisade oss bättre sätt at utföra wåre lekar, än wi förstode sjelfwe; så war ingen som wille oroa oss, eller göra oss förtret.

I det samma öppnades palatset, och en yngling upsteg, som wördades af hela sällskapet och liknade wår mor på det nogaste; en allvarsamt wäntighet lysse utur hans ögon, och wi tykte, at han med muntra steg nalkades oss. Vi kassade wåra små arbetsdon, och med förenta glädje-rop

Har wakenade jag til min sorg. Hwad skal jag säga? Jag behåller alla mina rörelser, och förnöjer mig med, at göra dem ömare. Ack! tänker jag, om jag kunde så arbeta med mine bröders undervisning, at jag tillika kunde framställa dem fulle med kärlet för Gud, Konung och Fäderneslandet.

Det är wäl något gammalmodigt, at berättat hwad man drömer. Där infinner sig alltid någon orimelighet i de föreställningar, som en dröm har med sig: kanske detta skedd här; men där är mycket, som jag kännes wid, och wil winlägga mig at behålla. Jag wil utwålsja, at bli liten, och icke fråga efter stormverk, at de ämnen, som kunna göras nyttiga. Läsare, förlåt, at jag doch 2 gånger affpissat dig med drömar.

Swad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Werel-comrsen

Onsdagen, den 3 November.

London	- -	112	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	103	dub. usö	M: R:mt.
Hamburg	-	103	- -	M: R:mt.

Ankomne äro åtskillige Skeppare, hwilkas namn ännu ej inlupet.

Utgångne äro Skepparne Swen M. Palm til Stockon, Swen Stare och Oluf Nilsson til Hull, Peter Surtees til Newcastle med järn och bräder, samt Simon Sybes til Hamburg meda Ostindisk waror och järn.

Selsingör. Den 15 October gingo härigez nom. Skepparne Matthias Möllerström ifrån Göteborg til Ystad med sill, Axel Grönberg och Magn. Boström ifrån Göteborg til Carlscrona med dito, Lorens Nilsson Berg ifrån Göteborg til Stockholm med dito. Den 16 dito, Peter Appelgren ifrån Carlscrona til Göteborg med tunnor, Peter Stjernberg ifrån Stettin til Göteborg med barlast, Salomon Fredrich Cedergren ifrån Liebau til Lissabon med sin.

Win

Winter- Tings- Terminer för år 1763.

Uti Håradshöfdingens, Herr Brunjeansons, Domsaga upkallas den 24 Januarii Askimbe och Östra Hisingrs Hårad i Kärra Gåstgifswarez gård: Den 10 Februarii, Inlands Torpe-Hårad i Gåstgifswarez gården Holm: Den 16 dito, Inlands Öddre Hårad uti Staden Kongålf: Den 1 Martii, Westra Hisingrs Hårad i Särgez staden Wedbacka.

Korta Lårda Nyheter.

Lund. En Disputation utgafs härstädes i förleden månad, stor 27 ark, öfwer Förnyelsen, af Präses wid fiska Prestemötet, Professoren, Prosten och Kyrkoherden, Herr Magist. Gabriel Näsman, fordom Prost och Kyrkoherde i Pensylwanien. Respondenter woro Herrar Kyrkoherdarne Leche, Lybeck och Magister Sundius: Opponenten, Herrar Kyrkoherdarne Guthman och Arsenius, samt af Scholå-staten, Rectorn i Ystad, Herr Magister Kemner, eller för des opastighet, Magist. Docens, Herr Malmström, och Collega Scholå, Herr Magister Thomåus: Prädikanten, Herr Prosten Hörlin, och Kyrkoherdarne Gadd och Kördahl: Orator, Herr Magister Ubelin. Denna nyhet har jag hemtat af blotta titelbladet: Disputationen är ej framkommen ännu.

Rundz

Kundgörelser.

Barnemorffkan Anna Nyström, som Borgmästare och Råd härstädes förskrifvet, har bewis både från Herr Professor Schults, och den Högdäde Magistraten i Stockholm, at hon ej allenast i Kongl. Collegio-Medico undergådt examen, utan och aflagt eden; hwaraföre hon tillstånd äger, at sei och obehindrad, som en privilegierad Barnemorffka, besjena hwar och en, som hånne tilliter, och sätta det wanliga tecknet för sit hus. Häraf följer, at hon är til Jordegumma här i Staden antagen; men bor nu hos Skeppare Balsman, på stora Hamne-gatan.

Enligt utfärdade skattsedlars innehåld, och sedermera skedde publicationer, borde Kongl. Majests och Kronans, äfvensom Stadens skatter redan wara betalta; men som detta hittills ej blifwet synnerligen verkstådt, altså påminnes hwar och en än ytterligare om sin skyldighet.

En heltåkt och tvåstusig, utom en liten postwagn, item sadlar och sejar, taffe- och synålshöcker, broderade med guld; silfwer och silke, jämte rak-knifs-federaler af båtse och sämre slag, med mera dylikt, erhålles emot contante penningar, hos Sadelmakaren Fock, hwilken nyligen ifrån Stockholm återkommet.

På Subberon finnas friska och dugliga färbaggar och ractor, af Spanskaste slaget.

Hos Madame Rittau, boende på Konungsgatan åt wällen, uti Herr Reimers hus, finnas goda friska Berg-osfron.

* * * *

Göteborgska
Magasinet.

Lördagen, den 13 November 1762.

Om nya länder.

Det är just icke för vår tid, som jag widbrer detta ämnet; nögd, at jämföra Holländska och Spanska hushållningen i fordomtima. Swerige kan utan hö-kort och långwäga resor upspana nya länder i träsk och mässä, inom sin halfö. När wi sedan få tillfälle, at göra upståter i södra werlden, kan andra Nationers öde tjena til warnaget eller eftersyn.

Mången tror, at nya länder äro föga bätande; at America räntar ej särdeles för Spanio ren; at han blifwet fattig på inwånare hemma, för at bibehålla sig i Westindien; och at man viftar sig litet nog, med en hop guld- och silfwergrufwor, när wärdet af dessa metaller aftager i samma mån, som mängden af dem tiltager. Man lägger til, at en stat ej tilwäxer i styrka genom större penninge-summor, så wida en Frans i Frankerike uträttat samma med 14 miljoners årliga räntor, som Ludwig den fjortons

B

D